

P A U P E R T A S.
Paupertas non est summa miseria, neque divitiae summa facilis, 2. 546.
Paupertas sola facit quem miserabilem, 2. 547.
Pauper, & inops, qui non habet, unde vivat, est miserabilis, & gaudet electione fori, 2. 561.
Paupertatis mala, & bona remissive, ib.
Pauper quis dicitur, 2. 562. & quid de jure Castellæ, 564.
Paupertas quomodo probetur, 2. 563.
Pauper factus etiam propria culpa, adhuc gaudet privilegiis pauperum, 2. 616.
Pauper licet culpa sua factus, aliae personæ miserabiles propria pariter culpa in miseriam collapse, gaudent privilegio l. unic. C. quando Imperator, 2. 616. nisi culpa ordinata sit ad miserabilitatem, 617.
Paupertas viatoris requiritur, ut sententia alimentorum executioni demandetur, non obstante appellatione, 6. 10.

P E C C A T U M.

Peccatum cum quis tegit gravius efficit, 3. 6.
Peccata multa futuro judicio reservantur, 2. 848.

P E R E G R I N U S.

Peregrini, & advenæ gaudent privilegio electionis fori, 2. 570.

P E R J U R I U M.

Perjurii crimen, an sit mixti fori, 2. 774.

P E R S O N A.

Personæ expressæ in l. un. C. quando Imperator, sunt miserabiles, & earum miserabilitas arbitrio Judicis non subjet, 2. 530.

Personæ statum concernentia, personam ipsum concomitantur sicut lepra leprosum, 2. 436.

P E S T I S.

Pestis existens in aliquo loco facit, ut reus quamvis promiserit solvere in quolibet loco, non tamen teneatur in loco pestis solvere, nec ibidem conveniri poterit, 2. 254.

P O E N I T E N T I A.

Poenitentia nomen cedit sollemmodo in contractibus, qui producunt actionem, & non bene convenient in pacto nudo, cum ex eo non oriatur actio, 2. 1010.
Poenitere an licetum, & honestum sit ex solo pacto nudo, 2. 1022.

Poenitentia, ut non detur in contractibus innominatis, an partium confessu fieri possit, 2. 1038.

Poenitentia in terminis l. si convenerit, cessat postquam Judex est aditus, & quot modis dicatur aditus, 2. 1067. cum seqq.

P O S S E S S I O.

Possest ex primo decreto, quia parvum præjudicium afferit, potest decerni, etiam adversus pupillum, & absentem Reipublicæ causa, 2. 221.
Possest etiam ex titulo invalido transferitur, 2. 935.

P O T E S T A S.

Potestas Ecclesiastica circa spiritualia instituta est à Christo sub lege Evangelica, & fuit commissa Petro, ejusque successoribus, non Princeps secularibus, 2. 398.

Potestas Ecclesiastica quoad spiritualia distincta est à potestate civili, & laica, ib.

Potestas Judicium Conservatorum remissive, 2. 405.
Potestas in Judice regulariter conjuncta est cum necessitate, 2. 717.

P R A E C E P T U M.

Praecepta judicialia veteris legis in nova non obligant ex auctoritate legis; sed possest servari tamquam ratione naturali consona, 6. 3.

Praeceptum Regium regio rescripto contentum, adeò haber executionem paratam, ut per appellationem suspendi non possit, 6. 4.

P R A E M I U M.

Praemium promissum capienti malefactorem non debetur familiæ potestatis cum capienti, 4. 23.

P R E S B Y T E R.

Presbyteri, Curati, & Archidiaconi, absque superioris licentia prohibentur Religionem ingredi, 2. 427.

P R A E S E S.

Præses Sacri Consilii commissionem femel datam revocare nequit, 2. 1155.

P R A E V E N T I O.

Præventionis materia, in quibus locis apud Doctores tractatur, 2. 867.

Præventionis definitio traditur, 2. 869.

Prævenire verbum quot modis accipiat, 2. 869.

Præventio quotuplex sit, 2. 870.

Præventio verbalis, que sit, & quæ realis, 2. 871.

Præventio haber locum inter Judices habentes parem jurisdictionem circa aliquam causam, 2. 872. cum ampliationibus, & limitationibus, remissive, 873. & 874.

Præventio ex quibus actibus inducatur, 2. 876. cum seqq.

Præventio, an inducatur per summariam delicti probacionem, 2. 878.

Præventio inducitur per citationem verbalem legitimè factam, 2. 879.
Præventio inducitur ex mandato de in jus vocando, nisi sequatur actualis citatio, 2. 879.
Præventio inducitur per citationem realem, quæ fit per capturam, 2. 881. quod limitatur, quando quis privatus propria auctoritate aliquem caperet, 2. 882.
Præventio, que inducitur per citationem realem, quando sit efficacia illa, que inducitur per verbalem, 2. 883.
Præventio inducitur ex Judicis præcepto; dum iubet, reum, non recedere a tali loco: hujus enim præceptum vim habet citationis, 2. 892.
Præventio potius inducitur ex priori citatione, quæ ex priori sententiâ, 2. 891.
Præveniens causam circa mandatarium, vel unum ex multis delinquentibus, censetur præveniens contra mandatum, & alios eiusdem delicti socios, 2. 894.
Præventio inducens accidentale prælationem non operatur inter Judices jurisdictione dispare, 2. 891.
Præventione perpetuator jurisdictione delegati, 898.
Præventionis effectus est consolidare omnem jurisdictionem, quam habent plures Judices, eamque appropriare prævenienti, 2. 899. & quæ sit ratio, ibid.
Prævenientis, seu præoccupantis melior est conditio, ib.
Prævenientis retrocedere debet, & locum prævenienti dare, ut accidit in jumentis, & plaustris occurrentibus in angusta via, 2. 889.
Præventionis exceptione non opposita valet processus utriusque Judicis, 2. 900.
Prævenientis Judex si nolit obsequi inhibitioni prævenientis, quibus remedii sit utendum, remissive, 2. 905.
Præventione facta non potest reus, neque actor altero invito forum mutare quodam item cæptam, & præventam, 2. 906.
Præventio est actus judicialis, 2. 916.
Præventio non inducitur ex sententia, 2. 922.
Præventio non inducitur ex sola delicti commissione, ibidem 924.
Præventio eatenus durat, quatenus durat lis, in qua facta est, qua finita, præventionis effectus expirat, 2. 963.

P R I N C E P S.

Princeps secularis, an possit statuere, ne interponatur iuramentum, & ut interpositum sit irritum, & nullum, 2. 217.

Princeps secularis non potest impeditre subditum; ne fiat Clericus, aut Religiosus, 2. 427.

Principis ad officium spectat miserabiles protegere personas, id, quod testimoniis facri scriptura fundatur, 2. 548.

Principis per suum privilegium non presumitur alii damnum aut præjudicium inferre, 2. 639.

Principis patrimonium duplex, 2. 701.

Principis patrimonii administratio jure antiquo, ad quos prætinuerit, ib.

Principi reservata in duplice sunt generis, 2. 1219. & utriusque generis exempli subiectiuntur, ib.

Princeps Christianus, an possit licet usurarum exercitum subditis suis permittere, 3. 24.

Princeps magis tenetur favere delegatis Judicibus, quam Ordinariis, 4. 33.

Principes supremi, ut Papa, Imperator, & Reges, possunt esse Judices in suis propriis causibus civilibus, & criminalibus, 2. 786. licet honestius, & decentius sit, ut suas causas alii dijudicandas committant, ib.

Princeps supremus potest in hibet subditis, ne litigent coram alieni Judicibus, & eis prohibere prorogationem Judicis extranei, 2. 1082.

Princeps supremus superiore non recognoscens, potest beneficium legibus concessum auferre subditis, cum expediet, 2. 1106.

Principes superiores de juris rigore id suismet causis sibi jus dicere possunt, 2. 1109.

P R I V I L E G I U M.

Privilegium accipi debet, ut inferat præjudicium jurisdictioni Regiæ, non jurisdictione Baronum antea concessa, 2. 813.

Privilegium foti post item cæptam superveniens, acquisitum ex dicto, vel induxit privilegii, non juvat, securis si superveniat ex concessione Principis motu proprio facta, & quomodo id accipendum, remissive, 2. 944.

Privilegium revocandi domum operatur, ne conveniatur quis in foro domicili generalis, 2. 44. idem privilegium, quibus in causibus locum habeat, remissive, ib.

Privilegium Regis Hispaniarum non servatur extra Regnum Hispaniæ, 2. 128.

Privilegium, quod quis habet, ne conveniatur, nisi in quantum facere potest, non amittit, licet per Judicem in solidum condemnetur, 2. 173.

Privilegia jure speciali inducit facilius tolluntur, quæ ea, quæ sunt de jure communis, 2. 300.

Privilegiatus succedens non privilegiato, an possit uti privilio, quid est contra, 2. 302.

Privilegium eam recipit interpretationem per quam jus com-

INDEX.

commune lèdatur quanto minus possit, 2. 307.
Privilegium unius non debet alteri præjudicium generare, ibid.
Privilegiatus succedens non privilegiato, quando suo privilegio frui possit, 2. 320. & 321.
Privilegium canonis, si quis suadente, facilius amittitur, quæm privilegium fori, 2. 406.
Privilegium se extendit ad omnia loca, ad quæ porrigitur concordia potest, 2. 436.
Privilegia à Papa indulta ad omnes catholicas Provincias extendit, in quibus Statuta à summo Pontifice vigent, & servantur, 2. 436.
Privilegium superveniens non eximit reum præventum in cibis, 2. 474.
Privilegia concessa pupillis censentur concessa omnibus, qui per administratores reguntur, 2. 532.
Privilegia, aut leges etiam exorbitantes extenduntur ex ratione identitatis, rameis verbis in proprietate locum non habent, dicuntur in hoc calo comprehensio, & non extenso, 2. 535.
Privilegium indultum ob aliquam causam non prodest illi, qui illam affectavit, 2. 559. & 638.
Privilegium miserabilium perfonorum, quatenus infringat jus commune, 2. 576.
Privilegio l. un. C. quando Imperat. non censetur derogatum per clausulam, non obstante quacunque l. contrarium diffidente, in rescripto contentam, 2. 577.
Privilegio dicta l. un. non censetur derogatum per rescriptum licet in eo adit clausula, non obstante quacunque privilegio, de quo oportet facere speciale mentionem; nisi facta fuerit expressa mentio pupillorum, viduarum, vel aliarum miserabilium personarum, 2. 578.
Privilegia concessa aliqui magno Principi, cum casibus referuntur, non transeat sub generali alienatione cum assensu facta in personas inferioris nota, quibus talia Rex non sufficeret concessurus, 2. 581.
Privilegio dicta l. un. C. quando Imperat. non censetur derogatum per privilegium, referens se ad aliud sub verbis generalibus, nisi facta expressa mentione personarum contentarum in d. l. un. 2. 581.
Privilegia concessa Dominis vassallorum in Hispaniarum Regnis, numquam continent derogationem text. in d. l. un. C. quando Imperat. licet fecit in Regno Neapolitano, 2. 582.
Privilegio d. l. gaudent etiam Republicæ, & qualibet Universitas, 2. 586.
Privilegium d. l. un. est adeò potens, ut licet ei renunciet, renunciatione non obstante persona in dicto textu contenta gaudent dicto privilegio, 2. 598. & quæ sit ratio, ib.
Privilegium d. l. un. unde originem traxerit, 2. 598.
Privilegio d. l. gaudent personæ in d. l. comprehensione, etiam post item contellatam, & in qualibet parte judicii, etiam in instantia appellationis, 2. 601. & 602.
Privilegium d. l. extendit, etiam ad litis confortes, 2. 626.
Privilegium fori superveniens post suscepit item non existit, litigantem à veteri foro, 2. 635.
Privilegium superveniens post præventam jurisdictionem, an eximat litigantem à veteri foro, qualitercumque privilegium supervenient, 2. 637. ad 645.
Privilegium Principis, etiam motu proprio concessum lite pendente non valet, si de lite non est facta mentio, 2. 639.
Privilegium superveniens lite cepta, sed instantia perempta, an rellamut vires, 2. 646. & seqq.
Privilegio Neapolitanus concessio, ut trahant, & non transmittant, gaudent Hispaniæ, Consiliarii Sacri Consilii, Praefidentes Cameræ Summarie, Judices Magnæ Curie Vicas, & omnes, qui honorem, aut dignitatem adepti sunt in Civitate Neapolitana, & quæ sit ratio, 2. 656.
Privilegio Neapolitanus concessio gaudent etiam oriundi ex Catalibus Civitatis Neapolitanae, & ibi habitantes, 2. 672. & 674. quicquid alii contra tenerint, 673.
Privilegium non potest operari plus, quam jus commune, 2. 717.
Privilegiatus privilegio abutens, illud amittit, 2. 744.
Privilegium acquitum per fraudem acquirenti non prodest, 2. 1206.
Vide in verb. Neapolitani.

P R O B A T I O.

Probandi onus, quem fuisse advenam, & statim receperunt, ad quem spectet, actorem, vel conventum, 2. 245.

P R O C E D E N S.

Procedens pro delicto graviori præfertur Judici procedenti prius pro delicto leviori, 2. 895.

P R O C E S S U S.

Processus quomodo compiletur contra delinquentem, tum quando est præfens, tum quando est absens, 2. 749. & seqq.

P R O C U R A T O R.

Procuratoris Cæsariorum officii institutor quis, 7. 38.

PR O F E S S I O :
Professio eorum, qui criminosi in faculo fuerunt, & delicia perpetrarunt, nulla, & invalida est ex bulla Sixti V. reformata per bullam Clementis VIII. anno 1602. 2. 449.

P R O F U G U S.

Profugus non est vagabundus, 2. 852.

P R O M I T T E N S.

Promittens se solutum, ubique invenientur, non convenit in loco non tuto, vel in quo fuerit, ut advena, 2. 278.

P R O R O G A T I O.

Prorogatur utraque jurisdictione, voluntaria; & contentio, 2. 1158.

Prorogari potest jurisdictione, tam ordinaria, quam delegata, 2. 1161.

Prorogatio non admittitur ex jurisdictione civili ad criminalem, 2. 1192.

Prorogatio facta in fraudem jurisdictionis propria non tenet, 2. 1206.

Prorogatio habet locum in causis criminalibus, 2. 1217.

Prorogatio tametsi non valeat de una specie jurisdictionis ad al

PUPILLUS.

Pupillus licet de gestis per ipsum non obligetur, nisi quatenus locupletior factus sit, gestum tamen pro hæreditate majoris jacente, cuius heres pupillus futurus est, obligat pupillum infolidum, 2. 326.
Pupillus est miserabilis persona, 2. 531. & quis dicatur pupillus, ibidem, & qui est sub patris, vel avi potestate, non est censendus pupillus, ibid.
Pupillus est miserabilis persona, 2. 531. & quis dicatur pupillus, ibidem, & qui est sub patris, vel avi potestate, non est censendus pupillus, ib.
Pupillus in terminis text. in l. un. C. quando Imperator quis sit, 2. 532.

Q

QUASI CONTRACTUS.

Quasi contractus per se subsistens non dependens aliunde à contraetu non distat quoad forum, 2. 166. cum seq.
Quasi contractus quotuplex sit, 2. 167.
Quasi contractus alius voluntarius, alius necessarius, 2. 173.
Quasi contractus voluntarius forum dat, non necessarius, qui forum ipsum præsupponit, non mutat, ib.
Quasi contrahitur in iudicio, & proinde lis captiva cum defuncto, per quam inductus est quasi contractus, transit etiam in hæredem Clericum, 2. 311.

R

RECUSATIO.

Recusationis causa est damnum, vel emolumentum litis ad Judicem si quoquo modo pertineat, 4. 9.

REGNUM, ET REX.

Regnum Hispaniarum non subeft Imperio, 2. 128.
Regia amittuntur ob copiam injuriarum, & penuriam justitiae non ob inopiam auri, & argenti, 2. 134.
Regna unita æquè principaliter, non accessoriè, considerantur, ac si essent omnino separata, 2. 829.
Regia Regis Catholicorum Hispaniarum unita sunt æquè principaliiter, ibidem.
Rege negligente expedire ea, quæ ad eius officium pertinent, devolvitur potestas ad populum, à quo in eum derivata est, 2. 134.
Rex negligens facere justitiam, potest Regno privari, ib.
Rex est Judex exemplarum abente Judice proprio, 2. 438.
Regis personam quamvis una, subiectum duarum, 2. 839.
Rex Hispaniarum non recognoscit superiorum, 2. 1102.
Rex Galliarum est exemptus ab Imperio, ib.
Rex Hispaniarum, ut supremus Administrator ordinum Equestrium, potest delegare causas criminales Religiosorum militarium cum facultate puniendo capituliter ex facultate sibi concessa per Leonen X. 2. 435.

REGULA,

Regula standum est, cum de limitatione non constat, 2. 310.
Regula, nemo dat, quod non habet, neque plus juris transferte potest, quam ipse habet, 2. 782.
Regula, non omnium, quaæ à majoribus nostris tradita sunt, ratio reddi potest, 2. 986.
Regula, onus sentire debet, qui sentit commodum, 2. 115.
Regula propter nostrum affirmare, vel negare nihil ponitur in rebus, 2. 124.
Regula, paria sunt foro subjici, & statutis ligari, 2. 128. & 394.
Regula, paria sunt facta, vel verbo aliquid significari, 2. 985.
Regula, quod quis per se facere non potest, non potest per alium, 2. 788.
Regula, relatum est in referente, cum omnibus suis qualitatibus, 2. 581. & anid verum sit in materia privilegiorum, ibidem.
Regula, res faciliter revertitur in suam pristinam naturam, 2. 1007.
Regula scienti, & consentienti nulla sit injury, neque dolus, 2. 426.
Regula, volutum nihil, quin prius præcognitum, 2. 1013.

RELAXATIO JURAMENTI.

Relaxatio juramenti in contractu adhibiti potest pericorata Judice domicili illius, cui juratum est, vel in foro contractus, etiam adversarius sit absens, 2. 204.

RELIGIO.

Religionis cura, cultusque Dei, ut Authoris naturæ, & gratia pertinet directè ad solam potestatem ecclesiasticaem, 2. 215.
Religio à quo ex Pontificibus fuerint exempti ab ordinaria jurisdictione ecclesiastica, 2. 495.

Religio, an sua exemptioni renunciare valeant, ut maneat subiecti Judicibus ordinariis, saltem Ecclesiasticis, remissive, 2. 407.

Religio quantumvis exempti in multis casibus subsunt Episcopis, & locorum Ordinariis, aut simpliciter, aut tamquam sedis Apostolica delegatis, 2. 407.

Religio ordinum militarium gaudent foro privilegiato, & exempti sunt ab ordinaria tam seculari, quam etiam ecclesiastica jurisdictione quoad bona pertinente ad Religionem in communis, aut ad Commendatas ipsius, 2. 408.

Religio ordinis militaris sub universitate, continentur diversi generis personæ, & quæ, 2. 409.

Religio tam mares, quam foeminae in communis viventes gaudent foro privilegio, exempti à jurisdictione ordinaria ecclesiastica, 2. 411.

Religio Calatrava est eadem cum Religione Alcantara, 2.

432.

Religio militares gaudent privilegio fori in omni Regno Catholicorum, 2. 436.

Religio militares Castelle fortuntur forum in Civilibus apud Judicem Consilii ordinum, si illud forum eligant auctores, 2. 450.

Religio militares ordinis sancti Joannis Hierosolymitani, gaudent non solùm in criminalibus, sed etiam in civilibus foro privilegiato, & non possunt conveniri, nisi coram sui ordinis Judicis, 2. 451.

Religio militares fori privilegio renunciare nequeunt, 2.

452.

Religio militares, quoad delicta commissa in administratione officii publici ab eis suscepiti subjacent jurisdictioni seculari quoad poenas pecuniarias, & suspensio, & privatio officii; non tamquam quoad corporales, 2. 453. quicquid ali contra fenerant, 2. 454.

Religio militares violantes pragmaticas regias, an possint puniri à seculari, 2. 456. & 457.

Religio non possunt prorogare jurisdictionem Ordinarii, ne licentia Papa, 2. 1117.

R E N U N C I A T I O.

Renunciatio est stricti juris, & in ea non veniunt, nisi expressa, aut quæ connexionem habent, cum expressis, 2. 138.

Renunciare quando quis valat iuribus suis remissive, 2.

452. & 466. in fine.

Renunciare si convenerit, ff. de jurisdictione omnium Judicium, efficaciter, protogat jurisdictionem, ita ut pœnitentia non sit locus, 2. 1037. & qui contrarium fenerant, 1038.

Renunciari an possit d. l. si convenerit, ibid. 1045.

Renunciatio d. l. si convenerit, continet renunciacionem fori seu renunciacionem exceptionis declinatorie fori, & una eademque renunciatio est, 2. 1045.

Renunciatio dict. leg. si convenerit, sub generali renunciatione, an includatur, 2. 1046.

Renunciatio d. l. si convenerit, etenim valer, quatenus valet confessus in Judicem, 2. 1049.

Renunciatio exceptionis fori, & d. l. si convenerit ad corroborandam jurisdictionem Judicis, non alioquin competenter, satis diversa est ab illa Judicis communis competentia ex alio capite, quam ex prorogatione, 2. 1050. & 1051. ibidemque exemplo affertur.

Renunciare quamvis quilibet suo foro possit, tamen id locum non vindicat in Clericis, Religiosis militibus, Militibus, Miserabilibus personis, Neapolitanis, & Fisco, remissive, 2. 1055.

Renunciants foro, si plures habeant, alios jure communis alios ex privilegio, cui foro ceaserunt renunciare, 2. 1062. ad 1066.

R E P R E S A L I A.

Repræsalia locum habent, ubi denegatur justitia administratione in adimplendis requisitoris litteris, 2. 42.

R E S C I S S O.

Rescissio contractus peti potest in foro contractus, confutata multorum Doctorum contrarium aleverantum opinionem, 2. 188. & ad text. in l. 2. C. ubi, & apud quem, qui prima facie iporum sententiam probare videbatur, plures affectant rationes, 2. 189.

R E S .

Rei sitæ ratione, quicque forum fortuit.

R E S P U B L I C A.

Respublica, in qua divites præterunt pauperibus in Magistratus obtinētis est Oligarchia, 1. 10.

Respublica Lacedemoniorum reprehendit Aristotele, quod in ea majori in pretio essent divitiae, quam virtus, ex quo Magistratus valescissent, 1. 10. & 20.

Respublica Atheniensium summoperè laudata à Platone, & qua de causa, 1. 13.

Respublica Romana laudata in sacris literis, & à sanctis Doctoribus, 1. 12.

R E S T I T U T I O.

Restitutio, vel rescissio, si petatur, est audeundus Judex rei, contra quem petitur restitutio, vel rescissio, 2. 192.

Restitutio in integrum contra fumam sententiam posuit solus Ordinarius concedere, vel etiam delegatus, 7. 7. cum seqq.

Restitutio adversus sententiam delegati à Principe, sicut Princeps concedit, 7. 11.

Restitutio articulus est incidentis in causa principali, 7. 20.

R E U S .

Reus de jure Castellæ non excusat à suscipiendo judicio in loco ubi res mobilis reperitur, quamvis sit non suspectus, & idoneus, nisi facti de jure fisi in suo foro, & quid obseruantur sit satisfactione non data, 2. 148.

Reus non habitando in loco rei sitæ, ibi conveniunt non potest præcise; sed cautarivè sic, 2. 149. & quid adverbium causative importet, ib.

Reo gaudent pluribus foris ordinarii, electio fori pertinet ad auctorem, 2. 152.

Reo latitante, nec citetur in loco domicili, potest Judex loci contractus, licet ibi reus non habeat bona, mittere auctorem in possessionem bonorum ex primo decreto, & in exequitione requirere Judicem loci, ubi bona existunt, 2. 222.

S C H O L A S T I C I S.

Reo possidente bona tam in loco contractus, quam in loco domicili, in quo tamen latitat fraudulenter, ne citetur per Judicem loci contractus, mittetur actus in possessione ex primo decreto, non solùm bonorum sitorum in loco contractus; sed etiam illorum, qui sunt extra territorium, non sufficiuntibus primis ad debiti solutionem, 2. 225.

Reo habente plures Judices de jure communi, electio fori pertinet ad auctorem, habente verò ex privilegio, electio spectat ad ipsum, non ad auctorem, 2. 608.

Reus fortuit forum in loco quasi delicti, 2. 718.

Reus ex contractibus alibi gestis potest conveniri in foro domicili aut originis, 2. 735.

Reus ratione delicti fortuit forum, non solùm in loco delicti; sed etiam in loco originis, & domicili, 2. 736.

Reus originarius, vel domiciliarius unius Regni delinquens in altero, non est remittendus ad locum delicti, 2. 835.

Reus extraneus à Regno, in quo degit, qui delinquit in alio, est remittendus ad locum delicti, 2. 836.

Reus ob unam, & eamdem caufam coram diversis judicibus vexari non debet, 2. 899.

Reus quando conveni potest coram Judice protogato, cui se submittit, 2. 1242. cum seqq. & quid si reperitur auctens à loco judicij Prorogati, 1243. cum seqq.

Reis pluribus obligatis simpliciter, inter eos ipso jure obligatio dividitur, 5. 7. fecis est in fiduciisibus obligatis simpliciter, qui pro virili; sed infolidum obligantur ipso jure, licet illis beneficium D. Adriani indultum sit, 5. 13.

Rei debenti differunt ab infolidum obligatis, 5. 13.

Reus delicti qui solutione alterius correi liberatus est, ad intercessio tenetur, & in foro interiori ei satisfacere prorata, 5. 46.

Reus ad Judicem loci delicti remittendus est, etiam à Judice originis, & domicili, 2. 804. & an requisito tunc sit necessaria, ib.

R O T A .

Rota aliquando rotat, 2. 521.

S

SACERDOTIUM.

Sacerdotium summum duplex, unum ad offerendum sacrificia Deo, ut Authori naturæ alterum ad offerendum sacrificia, ut Authori gratia numquam fuit in Ecclesia, sed ad unum officium, & unum ministrum pertinet uterque cultus, 2. 215.

S A C R I F I C I U M .

Sacrificia in omnibus legibus, naturæ, scripta, & gratia oblatæ sunt in recognitione Dei simul ut Authoris, & finis naturalis, & ut Authoris gratia, & finis supernaturalis, 2. 215.

S A C R I L E G I U M .

Sacrilegium crimen, an sit mixti fori, 2. 791.

S A C R U M C O N S I L I U M .

Sacrum Consilium Neapolitanum quando possit causas ab inferioribus avocare, 2. 1227.

S A L A R I U M .

Salarium minutur pro rata diminuti laboris, 4. 21.

Salarium duplex, an debeatur ei, qui licet habet duplex officium, 4. 21.

Salarium reis existentibus solvendo, pro rata Judex ab uno quoque exigit, 5. 2.

Salaria solvuntur non obstante appellatione, 6. 1.

Salarium tam officialium, quam ceterorum servientium alienorum loco succedit, eorumque privilegia gaudent, 6. 2.

Salariorum solutio celeriter fieri debet, 6. 2.

Salarium per clientem Advocato promissum potest à Judice moderari, 2. 182.

S A P I E N T I A .

Sapientia Magistratus validè necessaria, 1. 17. & 18.

S C H I S M A .

Schismatis crimen, an Ecclesiasticum sit, 2. 770.

S C H O L A S T I C I S .

Scholastici gaudent foro privilegiato, Magistri fui, vel Domini, & Episcopi, quem ipsi elegerint, licet